

GEKNIPT UIT DE KRANTEN

Vrijwel zeker zal het ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk werk de boerderij "Zeeburg" op Texel aankopen. Het doel daarvan is de bedrijfsvoering van deze boerderij zodanig te wijzigen, dat het een voederplaats wordt voor de vogels, die hier tweemaal per dag neerstrijken om laag water af te wachten. Vooral de sterk in aantal toenemende Rotganzen zullen zo aan de kost komen en verwacht wordt, dat daarmee een eind komt aan de vreterij door deze dieren op andere boerderijen op noordelijk Texel.

"Zeeburg" met bijbehorende landerijen beslaat met zijn 112 hectare zowat de helft van de Eendrachtspolder. Optimale moderne landbouw wordt hier de laatste jaren steeds moeilijker, omdat de polder een toenemende betekenis heeft gekregen als overtijgehied voor wadvogels. Met name de Rotganzen die jarenlang zo sterk in aantal zijn teruggelopen, dat voor uitsterven werd gevreesd, nemen weer snel toe. In deze omgeving houden er zich nu 's winters acht- tot tienduizend op. Soms zijn er 5.000 tegelijkertijd in de Eendrachtspolder gesignaleerd, waar zij zich tegoed doen aan het gewas.

De vogels zijn onder andere gek op pas ingezaaid graszaad, met het gevolg dat op "Zeeburg" de oogst daarvan in 1975 voor de helft verloren is gegaan. Ook hebben de dieren het grasland kort gehouden. Door het Jachtfonds is er in 1975 aan de schadeclaims al zo'n 50.000,- gulden uitbetaald. Deze ontwikkeling gaat nog steeds door. Er komen steeds meer ganzen en zij gaan steeds verder landinwaarts om te eten.

Van staatswege hoopt men die ontwikkeling te stoppen door "Zeeburg" tot voedselproductiegebied voor vogels te maken. In het kader daarvan zal 40 à 50 hectare tot weiland worden gemaakt, waar de etende vogels zich kunnen concentreren, zodat uitbetalen van schade aan omringende boeren niet meer nodig zal zijn.....

(Texelse Courant)

De Eilandspolder in Noord-Holland is een klein eilandenrijkje, ingeklemd tussen de beide bekende droogmakerijen Beemster en Schermer. Eigenlijk is het geen echte polder, maar oud hooggelegen veenland, dat dateert van ver voor 1500. Eens was er een belangrijke stedelijke concentratie met de Rijk als middelpunt en een industrie geënt op de Belgische walvisvaart. In De Rijk woonden toen 30.000 mensen.

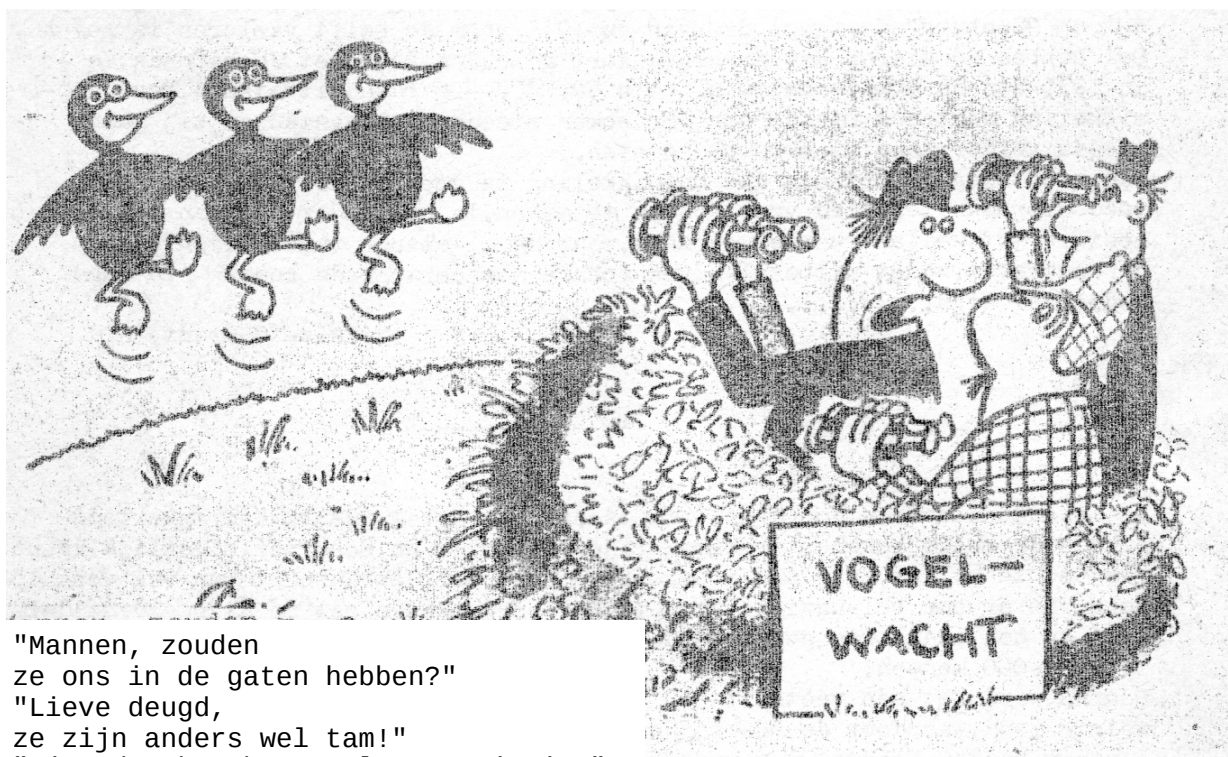
Daarna werd het een veeteelt- en tuinderijgebied met teveel boeren op te weinig land, waardoor de bedrijfjes klein bleven en de boeren een karig bestaan hadden. Plannen tot verkaveling van de Eilandspolder (tot demping van sloten, aan elkaar voegen van landerijen, aanleg van wegen), dateren al van voor de oorlog. Vanuit cultuurhistorisch oogpunt is de Eilandspolder als één van de oudste vaarpolders uniek. In kringen van natuurbescherming werd er al lang op aangedrongen er een natuurreservaat van te maken. Tien jaar geleden stelde het ministerie van CRM gelden beschikbaar voor aankoop van landerijen in de Eilandspolder. Inmiddels heeft het Staatsbosbeheer in de oostelijke Eilandspolder 800 van 1000 ha in bezit en heeft de Stichting Het Noord-Hollands Landschap in het westelijk deel de helft van de 800 ha aangekocht. De landerijen werden meestal weer tegen zeer lage prijs van 50 gulden per ha. verpacht aan de boeren, die hun grond verkocht hadden. Wel kregen de pachters te maken met beperkende bepalingen ter bescherming van de broedende vogels. Ook de jacht werd verboden.

Tezelfdertijd zagen speculanten hun kans schoon. Ook zij kochten land van de boeren tegen hogere prijzen dan het Staatsbosbeheer kon betalen, verdeelden het in kleine stukjes van 200 vierkante meter en verkochten deze voor goed geld aan randstedelingen onder wie veel Amsterdammers.

Deze recreanten werden tot hun verrassing geconfronteerd met gemeentelijke en provinciale bepalingen, dat er op hun grond geen optrekjes of caravans mochten worden neergezet en dat ze er niet mochten overnachten. Niettemin duurde het tot vorig jaar voor de overheid effectief optrad, tot grote woede van de recreanten. Dit alles verstoorde de plannen die Staatsbosbeheer met dit natuurgebied heeft, mede doordat de recreanten snel groeiende bomen plantten en sloten niet uitbaggerden. Het vertraagde ook de voorbereidingen voor een landinrichtingsplan, een ruilverkaveling die nu naar 1977 is verschoven. Gedeputeerde Staten gingen hier onlangs mee akkoord.

De boeren zijn erg boos omdat hun bedrijven te klein en te arbeidsintensief blijven. Zij voelen zich door de beperkende bepalingen en het jachtverbod de slachtoffers van het streven naar natuurbehoud en mede door de persoonlijke wrijvingen in het verleden, krijgt Staatsbosbeheer de schuld van alles. En nog altijd zitten teveel boeren op te weinig land.....

(Het Parool)

"Mannen, zouden
ze ons in de gaten hebben?"
"Lieve deugd,
ze zijn anders wel tam!"
"Tja, dat kon best wel eens, ja ja."

Uit Panorama

Enige tijd geleden heeft men in Schotland één van de grootste broedplaatsen van de Grote stern met schrikdraad beschermd tegen het binnendringen van vossen. Men heeft er over een afstand van twee kilometer drie draden met een tussenruimte van 15 cm boven elkaar gespannen. Op plaatsen waar het schrikdraad door zandterrein loopt, is duidelijk dat het schrikdraad een goede bescherming biedt. De vossespooren komen niet verder dan het draad. Het is vrijwel zeker dat door deze maatregel het aantal sterns van 80 paar in 1974 tot 450 paar in 1975 is toegenomen.....

(Artis)

Samengesteld door
Leen van Duijn